

Ministerstvo zemědělství České republiky

Výklad úseku vodního hospodářství

**Věc: Možnost měřit odebrané množství vody z jiných zdrojů z důvodu stanovení množství odváděných odpadních vod do kanalizace pro veřejnou potřebu.
[k 19 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích]**

Dotaz:

Zákon o vodovodech a kanalizacích připouští možnost měřit odebrané množství vody získané z jiných zdrojů, než jsou vodovody pro veřejnou potřebu. Může jít např. o odběry ze studní, vrtů, z jímek zadržené srážkové vody (dešťové vody), závlahových či jiných vodovodů a event. také povrchových vod. Jsou-li tyto odběry z jiných zdrojů vody měřeny, pak platí, že množství odpadních vod pro stanovení stočného je rovno součtu měřeného objemu vody dodaného vodovodem pro veřejnou potřebu s objemem vody dodaných z jiných zdrojů. Má odběratel právo na zřízení těchto měření s ohledem na stanovení množství odváděných odpadních vod z důvodu určení výše stočného?

Jak správně postupovat s oporou zákona o vodovodech a kanalizacích při stanovování podmínek pro tato měření odběrů vody z jiných zdrojů z důvodu zohlednění stočného?

Jak stanovit výši stočného v případě, že vlastník ani provozovatel splaškové kanalizace nemá k dispozici data o množství odebrané vody, kdy množství odebírané vody měří vodoměry třetí subjekt a odmítá poskytovat data z měření?

Výklad:

Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů v ustanovení § 19 odst. 5 uvádí možnost měření odběru z jiných zdrojů.

Ustanovení § 30 odst. 1 vyhlášky č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích, vychází z předpokladu, že není-li prováděno měření množství vypouštěných odpadních vod do kanalizace ani měření odebrané vody, určí se množství vypouštěných odpadních vod podle směrných čísel roční spotřeby vody uvedených v příloze č. 12. Směrná čísla pokrývají celkové množství vypouštěných odpadních vod především v případě, že nedochází k měření množství odebraných nebo vypouštěných vod.

Pokud dochází k měření odebrané vody, nelze množství vypouštěných odpadních vod stanovit podle směrných čísel, ale podle množství zjištěného metrologicky způsobilým měřidlem (např. vodoměrem). Z tohoto pohledu má odběratel právo pro stanovení množství odváděných odpadních vod do kanalizace na zřízení a umožnění měření odběru z jiných zdrojů vody, než z vodovodu pro veřejnou potřebu v případě, že je to technicky možné a je možné zajistit průběžnou kontrolu a zabezpečení měřícího zařízení, obdobně jako v případě měření dodávané vody z vodovodu pro veřejnou potřebu.

Další technické podmínky měření objemu vody odebrané z jiných zdrojů vody však nejsou zákonem o vodovodech a kanalizacích ani jeho prováděcím předpisem stanoveny. Zákon o vodovodech a kanalizacích v § 36 odst. 3 specifikuje povinnost vlastníka vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatele, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, předat obecnímu úřadu obce, v jejímž obvodu zajišťuje provoz vodovodu nebo kanalizace, mimo jiné informaci o způsobu zjišťování množství odebírané vody a stanovení způsobů

umístění vodoměrů, způsobu zjišťování množství odpadních vod, a o technických požadavcích na vnitřní vodovod a vnitřní kanalizaci včetně zakázaných materiálů pro vnitřní rozvod.

Provozovatel kanalizace nese náklady na zjištění objemu vypouštěných odpadních vod do kanalizace. Měřicí zařízení podléhá úřednímu ověření podle zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii v platném znění. Odpovědnost za správnost měření, náklady na pořízení měřicího zařízení, instalaci, údržbu, jakož i jeho výměnu po uplynutí platnosti ověření včetně souladu měření se zákonem o metrologii u jiných zdrojů však nese odběratel.

V případě, že jsou provozovatel vodovodu a provozovatel kanalizace odlišné subjekty, předpokládá se, že se strany dohodnou na způsobu předávání údajů o zjištěném množství odběratelem odebírané vody. Pokud tedy měření dodávané vody zajišťuje jiná společnost než ta, která odvádí a čistí odpadní vody, má možnost v případě, že tato data poskytuje za úplatu, snížit své náklady o poměrnou část nákladů spojenou s touto službou, tedy snížit cenu dodávané vody na úkor takto navýšených nákladů za odvádění odpadních vod. Odběratel nesmí být zatížen náklady na měření dvakrát.

V souvislosti s využíváním jiného zdroje vody je nezbytné zohlednit skutečnost, že potrubí vodovodu pro veřejnou potřebu včetně jeho přípojek a na ně napojených vnitřních rozvodů nesmí být podle § 11 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích propojeno s vodovodním potrubím z jiného zdroje vody, než je vodovod pro veřejnou potřebu. Jiným zdrojem vody může být, jak je uvedeno výše, voda ze studní, vrtů, povrchových vod včetně vod z jímek na srážkové (dešťové) vody apod.

Způsob stanovení množství odpadních vod, odváděných do kanalizace, musí být uveden ve smlouvě o odvádění a čištění odpadních vod (viz § 8 odst. 6 zákona o vodovodech a kanalizacích).

V Praze dne 24. dubna 2018

Ing. Aleš Kendík
náměstek pro řízení sekce vodního hospodářství